

Göçmen Kadın Hakları ve Temsil Politikaları

İrkçılık karşıtı feministler eviçi şiddet, feminizm ve çokkültürlülüğü tartışıyor

İrkçılık karşıtı feministler olarak Hatun Sürücü'nün "namus cinayeti" ne kurban gitmesinden sonra gelişen tartışmayı büyük endişeyle izledik. Bizi özellikle kaygılandıran nokta, çokkültürlülüğün asıl fail olarak tespit edilmesi ve çözümün, göçmenlere hayali bir alman "öncü kültürünün" dayatılmasında, çocukların okuldan atılmasında, yeni göçün önlenmesinde ve yerleşik göçmenlerin ve çocuklarının zor kazanılmış haklarının ellerinden alınmasında görülmesi. Sadece muhafazakar politikacılar değil, çoğunluk toplumuna ait feministler, gayler ve lezbiyenler de giderek çokkültürlülük ile feminizm arasında tercih yapmanın gerekliliğini savunuyorlar.

Biz, göçmen kadınların ve bir dizi baskı mağduru diğer insanların böyle bir "seçim" lüksüne sahip olmadıklarını düşünüyoruz. O nedenle, bazı göçmen kadınların, kadın hakları adına kamuoyunda çokkültürlülük karşıtı bir pozisyon almalarını üzüntüyle karşılıyoruz. Seksist şiddete karşı angajmanlarına saygı duyuyoruz, ama kimin çıkarları uğruna tüm göçmen kadınların temsilcisi pozisyonuna oturtulduklarını sormadan edemiyoruz. Aynı zamanda, Almanya Lezbiyenler ve Gayler Birliği (LSVD) gibi çoğunluk toplumu örgütlerinin kamuoyu ve finansman için pay kavgası uğruna göçmen kültürlerini "gerici ve ataerkil" olarak resmetmelerini kınıyoruz. LSVD'nin Hatun Sürücü dramına karşı gösterdiği ani ilgi, şimdiye kadar kadınlara, göçmenlere ve eşcinsel eviçi şiddet mağdurlarına kayıtsızlığı ile çelişmektedir.

Şiddete alternatif olarak tekkültürlülüğü reddediyoruz. Göçmen kadınların vesayet altına alınması ve direniş gücü olmayan kurban rolüne indirgenmeleri kendi başına şiddet teşkil etmektedir. Ayrıca adı geçen alman "öncü kültürü" özellikle azınlık pozisyonundaki eviçi şiddet mağdurlarını korumayı hiçbir zaman pek ciddiye almamıştır. O yüzden de mağdurlara daha çok değil, daha az alternatif sunmaktadır.

Göçmen kadın dernekleri ise göçmen kadınların yoğun ilgi ve desteğine sahiptir. Kadını güçlendirmeye yönelik çalışmalarında başarılarının altında yatan faktör, farklı aidiyetlere saygıyla pratik yardımları (sığınma imkanı, maddi yardım, hukuksal bilgilendirme vs.) biraraya getirmeleridir. Feminizmle çokkültürlülük arasında seçim dayatan bir yanlısamaya takılmamalıyız. İhtiyacımız olan şey, farklı ilerici hedefleri kapsayan, hak ve olanak eşitliğini sağlayan, seksizme, ırkçılığa ve göçmen kültürlerinin hor görülmesine izin vermeyen bir politikadır. Her türlü ırkçı, seksist, eşcinsellere ve transseksüellere yönelik şiddete karşı önlemlere ihtiyacımız bulunmaktadır; mağdurlar için ücretsiz, onları dışlamayan yardım hizmetleri geliştirilmelidir. Solculara düşen görev, şu anki patronaja dayalı politikanın tasfiyesini sağlamak ve sosyal adalet için savaştan demokratik, katılımcı örgütlenmeleri mümkün kılmaktır. Bu yolda ilerlemek için artık ırkçılık karşıtı feminizmin kazanımlarını tanımakta fayda var.

Esra Erdem, Jinhana Haritaworn, Jennifer Petzen